

Սայաթ Նովա

Թամամ աշխար պրտուտ Էկա

Էս Էլ Դիբա ու յինգիդունիայի հանգում, որ մուսադասու պես կասեն. Արութինի
ասած,

Թամամ աշխար պրտուտ Էկա, չը թողի Հաբաշ, նագա՛նի.
Չը տեսա քու դիդարի պես՝ դուն դիփունեն բաշ, նագա՛նի.
Թե՛ խամ հաքնիս, թե՛ գար հաքնիս, կու շինիս դումաշ, նագա՛նի,
Էնդու համա քու տեսնողը ասում Է՝ վա՛շ-վա՛շ, նագա՛նի:

Դուն պատվական ջավահիր իս, Է՛լնեկ քու առնողին ըլի.
Օվ կու գրթնե՛ ա՛խ չի քաշի, վա՛յ քու կորցրնողին ըլի.
Ափսո՛ս վուր շուտով մեռիլ Է, լուսը քու ծընողին ըլի.
Ապրիլ Էր, մեկ Էլ Էր բերի քիզի պես նադաշ, նագա՛նի:

Դուն Է՛ն գրլխեն ջուհարդար իս, վրբեդ գարնըջան Է քաշ՛ած.
Դաստամագիդ թիլի մեշը մե շադա մարջան Է քաշած.
Աճկիրըդ օսկե փիալա՛ չարխենեն փրնջան Է քաշած.
Թերթերուկըդ նիտ ու նաշտար, սուր դալամ թըրաշ, նագա՛նի:

Էրե՛սրդ՝ փարսեվար ասիմ, նըման Է շամս ու դամարին.
Բարակ մեճկիդ թիրման շալը նըման Է օսկե քամարին.
Ղալամը ձեռին չԷ կանգնում, մաթ շինեցիր նաղըշքարին.
Յիփ նըստում իս՝ թութի դուշ իս, յիփ կանգնում իս՝ ոռաշ, նագա՛նի:

Յիս Է՛ն Սայաթ Նովասին շին, վոր ավգի վրրա հիմնանամ.
Աջաբ միգիդ ի՞նչ իս կանում՝ սրբտեդ մե խաբար իմանամ.
Դուն կրրակ, հաքածրդ կրրակ, վո՞ւր մե կրրակին դիմանամ.
Հրնդու դալամաքարու վրրեն ծածկիլ իս մարմաշ, նագա՛նի: